

Prvi sklop meril sledi načelom skrbnega in varnega poslovanja. Prvo merilo varnega poslovanja je boniteta, ki se ocenjuje s pomočjo kombinacije različnih metod (npr. z uporabo kreditnih ocen, ki jih izdelujejo komercialne agencije in analizo kapitala ter drugih poslovnih kazalcev, izdelano v Eurosistemu). Drugo merilo je, da Eurosistem zahteva od vseh svojih potencialnih nasprotnih strank za posege na deviznem trgu, da so zajete v nadzor, ki ga izvaja priznani nadzornik. Tretje merilo je, da morajo vse nasprotne stranke za posege Eurosistema na deviznem trgu izpolnjevati visoke etične zahteve in uživati velik ugled.

Ko so izpolnjena minimalna merila skrbnega in varnega poslovanja, se uporabi drugi sklop meril, ki sledi želji po učinkovitosti. Prvo merilo učinkovitosti je konkurenčno obnašanje pri določanju cen in sposobnost nasprotne stranke, da posluje v velikem obsegu tudi v nestabilnih tržnih pogojih. Obseg in kvaliteta informacij, ki jih zagotavljajo nasprotne stranke, se uvrščajo med ostala merila učinkovitosti.

Nabor možnih nasprotnih strank za posege na deviznem trgu je zadostno širok in raznolik, da jamči potrebno prožnost pri izvajanju posegov. Nabor omogoča Eurosistemu, da izbira iz nabora različnih kanalov za posege. Zato da je sposoben intervenirati učinkovito na različnih geografskih lokacijah in časovnih conah, lahko Eurosistem uporablja nasprotne stranke v katerem koli mednarodnem finančnem središču. Vendar se v praksi pretežni del nasprotnih strank nahaja v euroobmočju. Krog nasprotnih strank za valutne zamenjave, ki se izvajajo za namene denarne politike, ustreza nasprotnim strankam, ki se nahajajo v euroobmočju in so izbrane za operacije posegov Eurosistema na devizni trg.

Nacionalne centralne banke lahko pri valutnih zamenjavah, ki se izvajajo za namene denarne politike, uporabljajo sisteme, zasnovane na limitih, zaradi obvladovanja izpostavljenosti kreditnemu tveganju do posameznih nasprotnih strank.